

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: Povrv-173/2025-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Rajani Buljan, u pravnoj stvari tužitelja SCALA d.o.o. Split, Smiljanićeva 2, OIB: 69042275082, zastupanog po punomoćniku Josipu Paiću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika SAMSARA d.o.o. u stečaju, Podstrana, Ulica kneza Domagoja 41, OIB: 32913827649, zastupanog po stečajnom upravitelju Milanu Macuri, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 4. rujna 2025. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Josipa Paića, odvjetnika u Splitu, u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, na ročištu za objavu presude 14. listopada 2025.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se osnovanom tražbina tužitelja kao tražbina drugog višeg isplatnog reda prema tuženiku u iznosu od 105.025,03 EUR-a, u stečajnom postupku Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-316/2023 koji se vodi nad tuženikom kao stečajnim dužnikom.

II Nalaže se tuženiku SAMSARA d.o.o. u stečaju da tužitelju SCALA d.o.o. naknadi trošak postupka u iznosu od 24.181,61 EUR-a, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 14. listopada 2025. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

III Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 10.896,45 EUR-a zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 14. listopada 2025. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelj (ranije ovrhovoditelj) je 6. studenog 2018. javnom bilježniku Zrinki Milić – Štrkalj iz Splita podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave – računa broj 22/1/2 od 12. rujna 2018. protiv tuženika (ranije ovršenika) te je predložio

odrediti ovrhu općenito na imovini ovršenika. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Zrinke Milić - Štrkalj iz Splita, poslovni broj Ovr-1054/2018 od 8. studenog 2018. određena je ovrha općenito na imovini ovršenika.

2. Ovršenik (sada tuženik) je protiv tog rješenja izjavio prigovor u kojem je u bitnom naveo kako je predmetni račun neosnovan jer je izdan na ime usluga koje ovrhovoditelj nije obavio za ovršenika. Naime, iz predmetnog računa da nije jasno na koje konzultantske usluge se račun odnosi niti račun sadrži specifikaciju usluga koje je ovrhovoditelj obavio za ovršenika. Stoga, ovršenik je predložio da javni bilježnik proslijedi spis sudu kako bi isti stavio izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuo provedene radnje te postupak nastavio kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Ovaj sud je 6. prosinca 2018. donio rješenjem pod poslovnim brojem Povrv-1266/2018-3 kojim je stavio izvan snage rješenje o ovrsi javnog bilježnika Zrinke Milić – Štrkalj iz Splita, poslovni broj Ovr-1054/2018 od 8. studenog 2018. u dijelu kojim je određena ovrha te je ukinuo provedene radnje (točka I. izreke) i odlučio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga (točka II. izreke).

4. U postupku koji je nastavljen pred ovim sudom tužitelj je naveo kako su stranke zaključile ugovor o pružanju konzultantskih usluga za dobivanje kreditnih sredstava u projektu – Ulaganje u izgradnju i opremanje pogona za preradu ribarstva u Poslovnoj zoni Čaporice. Stranke da su zaključile ugovor o djelu u usmenom obliku te da se tim ugovorom tužitelj obvezao tuženiku pružiti konzultantske usluge i to usluge koje se odnose na prijavu projekta tuženika za kreditna sredstva kod Privredne banke Zagreb d.d., podnošenja zahtjeva za kredit, prikupljanje dokumentacije od investitora, komunikaciju s odgovornim osobama tijekom obrade kreditnog zahtjeva, izradu investicijskog projekta "Ulaganja u izgradnju i opremanje pogona za preradu ribarstva", a tuženik da se na temelju tog ugovora obvezao tužitelju za konzultantske usluge isplatiti iznos koji predstavlja vrijednost od 2% od odobrenog projekta, odnosno ostvarenog kredita.

5. Nadalje, tužitelj je tvrdio kako je tuženik kredit realizirao na temelju dokumentacije koju je sastavio tužitelj. Osim toga, tužitelj da je izvršio sve ugovorom preuzete obveze, izradio investicijski projekt iz studenog 2017. te obavio sve potrebne radnje u svrhu dobivanja kredita, kao i da je tuženik na temelju dokumentacije izrađene upravo od strane tužitelja ishodio kredit kod Privredne banke Zagreb d.d. i 12. rujna 2018. zaključio s bankom Ugovor o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom.

6. Tužitelj je predložio da sud u dokazne svrhe pregleda i pročita isprave i dokumentaciju koja je dostavljena u spis, kao i da provede dokaz saslušanjem zastupnice po zakonu tužitelja Mažane Jelavić te svjedoka Ivane Matas i Borisa Nigojevića, kao i da provede dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem na okolnost "osnova i visine tužbenog zahtjeva".

7. Tuženik je tijekom postupka isticao da iz investicijskog projekta "Split, studeni 2017. godine" Ulaganje u izgradnju i opremanje pogona za preradu proizvoda ribarstva proizlazi da se predmetno ulaganje odnosi na projekt izgradnje i opremanja pogona za preradu morske ribe u Gospodarskoj zoni Čaporice, Trilj, na vlastitom zemljištu, na dijelu č.z. 310/60 k.o. Trilj. Vrijednost ulaganja da je iznosila 34.903.523,00 kuna, od

čega ulaganje u osnovna sredstva iznosi 26.591.626,00 kuna (76%), a obrtna sredstva iznose 8.311.897,00 (24%).

8. Prema navodima tuženika, investicija da se trebala financirati dijelom iz vlastitih sredstava u iznosu od 13.239.215,00 kuna (37,93%) (5.739.215,00 + 7.500.000,00 kuna potpore iz Mjere IV.4), a preostala vrijednost planiranog ulaganja da se namjeravala financirati iz kreditnih sredstava, po ESIF programu rast i razvoj, u iznosu od 29.164.308,00 kuna. Nakon dobivanja potpore iznos kredita da se trebao umanjiti za potporu u iznosu od 7.500.000,00 kuna pa da je kredit trebao iznositi 21.664.308,00 kuna, što predstavlja 62,07% ukupnog ulaganja.

9. Nadalje, tuženik navodi kako je navedeno ulaganje prijavljeno za dodjelu EFPR potpore u sklopu mjere IV.4. "Prerada proizvoda ribarstva i akvakulture" u iznosu od 7.500.000,00 kuna, a koji iznos se odnosi na izgradnju u iznosu od 6.343.821,52 kuna i na opremanje pogona u iznosu od 1.156.178,47 kuna te da predstavlja 21,49% od ukupnog ulaganja.

10. Tuženik navodi kako je bitan element dogovora iznos/visina samog kredita, posebno iznos obrtnih sredstava u visini od 8.000.000,00 kuna.

11. Nadalje, tuženik je tvrdio da tužitelj nije uspio realizirati dogovoreno jer je banka odbila financirati tih oko 30.000.000,00 kuna za koje je tužitelj izradio investicijski elaborat. Banka da je pristala financirati samo izgradnju i opremanje u iznosu od 21.500.000,00 kuna. Taj dio posla vezan uz realizaciju kredita u iznosu od 21.500.000,00 kuna da je izvršio osobno zastupnik po zakonu tuženika s odgovornim osobama banke. Odgovorne osobe banke da su izvršile reviziju dostavljenog investicijskog projekta "Split, studeni 2017. godine" Ulaganje u izgradnju i opremanje pogona za preradu proizvoda ribarstva. Na temelju tog revidiranog elaborata odobren je kredit u iznosu od 21.500.000,00 kuna pa da iz toga proizlazi kako tužitelj nije taj posao odradio sukladno usmenom dogovoru, odnosno neishođenjem obrtnih sredstava u kreditu da je poremetio poslovne planove i planirane aktivnosti projekta zbog smanjene tekuće likvidnosti koja je neophodna za uspješno poslovanje te da se u tom dijelu može govoriti samo o izradi investicijskog elaborata koji se pokazao neprovedivim.

12. Tuženik je naveo kako je fazu provedbe i praćenja projekta, koja je najbitnija, trgovačkog društvo Samsara d.o.o. odradilo samo, bez pomoći konzultanata. Ta faza se prema navodima tuženika sastojala od praćenja, dogovaranja i koordinacije izvođenja radova na terenu, dobavi fiksne i mobilne opreme, izrade isplatne dokumentacije za banku, redovitih gradilišnih koordinacija s izvođačima, dobavljačima opreme, nadzornim inženjerima, lokalnom upravom i državnim tijelima u smislu ishođenja potrebne dokumentacije za dobivanje uporabne dozvole. Tuženik navodi kako je podnošenje zahtjeva za isplatu potpore najsloženija faza jer se po dobivanju uporabne dozvole izrađuje zahtjev za isplatu potpore, daju se pojašnjenja i dopune te se poziva tzv. upravljačko tijelo da izvrši kontrolu projekta na terenu. Uz zahtjev da se dostavlja obimna dokumentacija (građevinska, financijska, suglasnosti, jamstva i sl.). Tuženik navodi kako su na teren izašli kontrolori koji su uvidom u izvedene radove, financijsku i računovodstvenu dokumentaciju utvrdili da ne postoje zapreke da se izvrši isplata potpore u iznosu od 7.500.000,00 kuna. Taj posao tuženik da je izvršio bez pomoći konzultanata.

13. Tuženik je predložio da sud u dokazne svrhe provede dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu stranaka te svjedoka Borisa Nigojevića i Ivane Milas, kao i da pregleda i pročita isprave i dokumentaciju koja je sadržana u spisu.

14. Dakle, tuženik osporava da je tužitelj ispunio svoje ugovorne obveze kao i da je ugovorena naknada odnosno provizija 2% od realiziranog kredita. Prema navodima tuženika, svrha je bila da se ishodi oko 30.000.000,00 kuna u kojim iznosima bi iznos obrtnih sredstava činio 8.000.000,00 kuna.

15. Tužitelj je tijekom postupka, pored ranije predloženih dokaza, predložio i da sud izvede dokaz saslušanjem svjedoka Borisa Tomasa, Tonija Budimira, Ante Zoričića i Gorana Batinića.

16. Ovaj sud je 20. siječnja 2023. donio presudu pod poslovnim brojem Povrv-642/2021-17 kojom je održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Zrinke Milić – Štrkalj iz Splita, poslovni broj Ovr-1054/2018 od 8. studenog 2021. kojim je naloženo tuženiku da tužitelju isplati iznos od 71.341,98 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 13. listopada 2018. pa do isplate (točka I. izreke). Odlukom o troškovima postupka naloženo je tuženiku da tužitelju naknadi trošak postupka u iznosu od 8.544,03 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 20. siječnja 2023. pa do isplate (točka II. izreke).

17. Tuženik je protiv te presude izjavio žalbu te je povodom izjavljene žalbe Visoki trgovački sud Republike Hrvatske rješenjem poslovni broj PŽ-1355/2023-2 od 18. prosinca 2023. ukinuo prvostupanjsku presudu i vratio predmet ovom sudu na ponovno suđenje. Iz obrazloženja drugostupanjske odluke u bitnom proizlazi da iz podataka u spisu proizlazi da je tijekom prvostupanjskog postupka nad tuženikom otvoren predstečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-19/2021 od 21. siječnja 2021. slijedom čega je parnični postupak prekinut po sili zakona, što je sud utvrdio rješenjem od 8. ožujka 2021. Podneskom od 21. svibnja 2021. tužitelj je obavijestio sud da je u predstečajnom postupku nad tuženikom prijavio tražbinu koja je predmet ovog parničnog postupka, da mu je tražbina osporena te da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-19/2021 od 19. svibnja 2021. upućen predložiti nastavak postupka. Nakon toga prvostupanjski sud je rješenjem od 26. svibnja 2021. nastavio ovaj parnični postupak te da je nakon zaključenja glavne rasprave prihvatio kondemnatorni tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 71.341,98 EUR-a.

18. Međutim, u konkretnoj procesnoj situaciji sud je morao pozvati tužitelja da postavi tužbeni zahtjev u skladu s odredbama članka 50. u svezi s člankom 269. stavak 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/2015. i 104/2017. – dalje: SZ).

19. Dakle, prvostupanjski sud nije mogao odlučivati o platnom nalogu sadržanom u javnobilježničkom rješenju o ovrsi, nego da je sukladno odredbama SZ-a mogao odlučivati samo o osnovanosti tužbenog zahtjeva kojim se utvrđuje tužiteljeva tražbina prema tuženiku u iznosu kojeg je tužitelj prijavio u predstečajnom postupku na temelju predmetnog računa, a koja tražbina je osporena i iako je tražbina osnovana, naložiti tuženiku plaćanje utvrđenog iznosa u skladu s predstečajnim sporazumom.

20. Stoga, prvostupanjska presuda je ukinuta i naloženo je prvostupanjskom sudu da na temelju odredbe članka 109. ZPP-a pozove tužitelja da svoj zahtjev odredi sukladno odredbama SZ-a kao i rješenjem o potvrdi predstečajnog sporazuma.

21. Tužitelj je podneskom od 22. veljače 2024. postavio tužbeni zahtjev na način da sada traži da sud utvrdi osnovanom tražbinu tužitelja u iznosu od 84.752,33 EUR-a i da naloži tuženiku da isplati tužitelju iznos od 57.073,58 EUR-a u skladu sa predstečajnim sporazumom koji je zaključen između tuženika i ostalih vjerovnika.

22. Rješenjem ovog suda, poslovni broj Povrv-57/2024-4 od 4. travnja 2024. utvrđen je prekid postupka sukladno članku 212. točka 5. ZPP-a jer je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-316/2023 od 14. ožujka 2024. nad tuženikom otvoren stečajni postupak.

23. Tužitelj je podneskom od 5. srpnja 2024. predložio nastaviti postupak u ovoj pravnoj stvari te je naveo kako je tužitelj u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom kao stečajnim dužnikom prijavio tražbinu koja je predmet ovog postupka, predmetna tražbina da je osporena pa da je tužitelj upućen predložiti nastavak postupka. Tužitelj je u prilogu podneska dostavio rješenje ovog suda, poslovni broj St-316/2023 od 4. srpnja 2024. te je postavio tužbeni zahtjev na način da sada predlaže da sud utvrdi osnovanom tražbinu tužitelja kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda prema tuženiku u iznosu od 105.025,03 EUR-a, kao i da naloži tuženiku da tužitelju naknadi trošak postupka, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

24. Rješenjem ovog suda, poslovni broj Povrv-57/2024-7 od 16. srpnja 2024. nastavljen je postupak u ovoj pravnoj stvari.

25. Predmet ovog postupka je zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine tužitelja kao tražbine drugog višeg isplatnog reda prema tuženiku u iznosu od 105.025,03 EUR-a, u stečajnom postupku Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-316/2023 koji se vodi nad tuženikom kao stečajnim dužnikom, a koji iznos predstavlja iznos kojeg tužitelj od tuženika potražuje na ime neplaćenog računa broj 22/1/2 od 12. rujna 2018. u iznosu od 537.525,35 kuna (71.341,87 EUR-a), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje su tekle na taj iznos od dospijeca (12. listopada 2018.) pa do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom.

26. U dokazne svrhe ovaj sud je pregledao i pročitao isprave i dokumentaciju sadržanu u spisu i to: račun br. 22/1/2 od 12. rujna 2018. (list 5 spisa), izvod otvornih stavki trgovačkog društva Scala d.o.o. do 30. listopada 2018. (list 6 spisa), izvadak iz sudskog registra za trgovačkog društvo Samsara d.o.o. (listovi 7-8 spisa), investicijska studija (listovi 19-106 spisa), ugovor o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom, broj ugovora: 5110224655, račun: 5101600-5110224655, MBK: 152691 od 12. rujna 2018. (listovi 107-119 spisa), e-mail korespondencija (listovi 120-255 spisa), potpisana Investicijska studija od strane tuženika (listovi 260-347 spisa), ponuda br. 05-sam/ak2017 po pozivu na natječaj za nabavu konzultantskih usluga od 21. travnja 2017. (list 348 spisa), izjava o primitku dokumentacije od 21. travnja 2017. (list 349 spisa), zahtjev za potporu od 25. listopada 2017. (listovi 350-358 spisa), poslovni plan za mjeru IV.4 "prerada proizvoda ribarstva i akvakulture" (listovi 359-361 spisa), e-mail korespondencija (listovi 362-503 spisa), odluka o dodjeli sredstava u okviru mjere IV.4.

"prerada proizvoda ribarstva i akvakulture" za razdoblje od 2017. do 2020., Klasa: 402-06/17-01/1907, Ur.broj: 525-13/1281-18-3 od 30. svibnja 2018. (listovi 526-529 spisa), izvještaj o provedenoj redovnoj kontroli Ministarstva poljoprivrede, Klasa: 470-01/19-01/98, Ur.broj: 525-13/0759-19-5 od 21. listopada 2019. (listovi 530-532 spisa), odluka o isplati sredstva Ministarstva poljoprivrede, Uprave ribarstva, Klasa: 402-06/17-01/1907, Ur.broj: 525-13/0792-19-9 od 22. listopada 2019. (listovi 533-535 spisa), zahtjev za isplatu od 28. lipnja 2019. (listovi 536-539 spisa), izjava o izdacima (listovi 540-552 spisa), račun br. 15/1/2 (list 553 spisa), Scala d.o.o. plaćeni računi za usluge (listovi 554-557 spisa), okončana situacija (listovi 558-641 spisa), Ulaganje u izgradnju i opremanje pogona za preradu proizvoda i ribarstva (listovi 642-728 spisa), e-mail korespondencija (listovi 735-745 spisa), odluka Ministarstva poljoprivrede, Uprave ribarstva o dodjeli sredstava u okviru mjere IV.4. "Prerada proizvoda ribarstva i akvakulture" za razdoblje 2017.-2020., Klasa: 402-06/17-01/1907, Ur.broj: 525-13/1281-18-3 od 30. svibnja 2018. (listovi 746-749 spisa), zahtjev za potporu (listovi 750-758 spisa), odluka Ministarstva poljoprivrede, Uprave ribarstva o dodjeli sredstava u okviru mjere IV.4. "Prerada proizvoda ribarstva i akvakulture" za razdoblje 2017.-2020., Klasa: 402-06/17-01/1907, Ur.broj: 525-13/1281-18-3 od 30. svibnja 2018. (listovi 766-773 spisa), ispravak odluke Ministarstva poljoprivrede, Uprave ribarstva o dodjeli sredstava u okviru mjere IV.4. "Prerada proizvoda ribarstva i akvakulture" za razdoblje 2017.-2020., Klasa: 402-06/17-01/1907, Ur.broj: 525-13/1281-18-4 od 1. lipnja 2018. (listovi 774-775 spisa), popis pismena (list 799 spisa), elaborat iz studenog 2017. (listovi 800-887 spisa), popis troška tužitelja (list 903 spisa), popis troška tuženika (list 904 spisa), predstečajni sporazum u predmetnu Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-19/2021-153 od 1. listopada 2021. (listovi 951-980 spisa), potvrda o zaprimanju dokumentacije (listovi 981-984 spisa) i rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-316/2023-54 od 4. srpnja 2024. (listovi 991-997 spisa), izveo je dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu stranaka te svjedoka Ivane Matas, Borisa Tomasa, Tonija Budimira, Gorana Batinića i Borisa Nigojevića.

27. Tužitelj je na ročištu koje je održano 18. listopada 2022. odustao od dokaznog prijedloga za saslušanje svjedoka Ante Zoričića.

28. Tužitelj je u tužbi predlagao da sud provede dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem na okolnost "osnova i visine tužbenog zahtjeva". Ovaj sud je takav dokazni prijedlog tužitelja odbio kao nepotreban iz razloga što među strankama nije sporna visina tuženog zahtjeva niti je sporno to da tuženik tužitelju nije platio iznos kojeg tužitelj potražuje po računu broj 22/1/2 od 12. rujna 2018. Naime, među strankama nije sporno da tužitelj po tom računu od tuženika potražuje iznos od 537.525,35 kuna na ime pruženih konzultantskih usluga, kao ni to da taj iznos predstavlja 2% od iznosa kredita kojeg je tuženiku odobrila Privredna banka Zagreb d.d. Sporno je u ovom postupku bilo samo to je li tužitelj pružio tuženiku konzultantske usluge čije plaćanje zahtijeva po tom računu, a to nije činjenica koja se može utvrđivati provođenjem dokaza financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem. Stoga, takav dokazni prijedlog tužitelja je odbijen kao nepotreban.

29. Tužbeni zahtjev je osnovan.

30. Među strankama tijekom postupka nije bilo sporno da tužitelj od tuženika potražuje iznos od 537.525,35 kuna po računu broj 22/1/2 od 12. rujna 2018., zajedno

sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 12. listopada 2018. pa do dana otvaranja stečajnog postupka, na ime pruženih konzultantskih usluga.

31. Među strankama nije bilo sporno ni to da su stranke sklopile usmeni ugovor o djelu na temelju kojeg se tužitelj obvezao tuženiku pružiti konzultantske usluge, a tuženik se obvezao tužitelju platiti naknadu za pružene usluge.

32. Među strankama nije sporno to da se pružanje tih usluga odvijalo kroz tri faze kao ni to da je tuženik tužitelju za pružene usluge u prvoj fazi platio iznos od 75.000,00 kuna. Prva faza se odnosila na prijavu na Natječaj za dodjelu potpore u okviru IV.4 "Prerada proizvoda ribarstva i akvakulture" Ministarstva poljoprivrede na temelju kojeg je tuženiku dodijeljeno 7.500.000,00 kuna bespovratnih sredstava.

33. Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da je u investicijskom elaboratu bilo navedeno da će tuženik od banke ishoditi kredit u visini od oko 30 milijuna kuna, međutim, tuženik je od Privredne banke d.d. ishodio kredit u iznosu od 21.501,024,00 kuna.

34. Među strankama nije bilo sporno ni to da je tuženik ta sredstva trebao iskoristiti za gradnju i opremanje pogona za preradu ribe u Čaporicama, kao ni to da je tuženik očekivao kako će od banke ishoditi kredit i za obrtna sredstva u visini od 8.000.000,00 kuna, a koji iznos tuženiku nije odobren prilikom zaključenja Ugovora o kreditu 2018.

35. Sporno je među strankama u ovom postupku bilo to je li tužitelj tuženiku pružio konzultantske usluge vezane za sklapanje Ugovora o kreditu s Privrednom bankom Zagreb d.d. i može li tužitelj od tuženika u ovom postupku zahtijevati isplatu iznosa od 537.525,35 kuna, a koji iznos predstavlja 2% od iznosa odobrenog kredita.

36. Konzultantske usluge predstavljaju profesionalne usluge koje trgovačka društva koriste kako bi dobila stručne savjete i rješenja za svoje poslovanje. To najčešće uključuje savjetovanje o raznim aspektima, od upravljanja i strategije do financija, ljudskih potencijala i tehnologije.

37. Pružanje konzultantskih usluga predstavlja ugovor o djelu.

38. Sukladno članku 590. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 155/2023. – dalje: ZOO) ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

39. Uvidom u elaborat koji je sadržan u spisu (listovi 19-106 spisa) utvrđeno je kako je upravo tužitelj izradio elaborat za tuženika vezano za ulaganje u izgradnju i opremanje pogona za preradu morske ribe u Gospodarskoj zoni Čaporice, Trilj, a koji projekt je tuženik prijavio na Natječaj za dodjelu potpore u okviru IV.4. "Prerada proizvoda ribarstva i akvakulture" Ministarstva poljoprivrede i ishodio 7.500.000,00 milijuna kuna nepovratnih sredstava.

40. Uvidom u Odluku o dodjeli sredstava u okviru mjere IV.4. "Prerada proizvoda ribarstva i akvakulture" za razdoblje 2017. – 2020. utvrđeno je da je korisniku Samsara d.o.o. (ovdje tuženiku) dodijeljena potpora u najvišem iznosu od 7.500.000,00 kuna u okviru Natječaja za dodjelu potpore u okviru mjere IV.4. "Prerada proizvoda ribarstva i akvakulture" ("Narodne novine" broj 74/2017), prema izračunu koji je Prilog I. te Odluke.

41. Iz predmetne odluke proizlazi da je Doprinos EU sredstava 75% (5.625.000,00 kuna, a Republike Hrvatske 25% (1.875.000,00 kuna). Ukupan iznos prihvatljivog ulaganja iznosi 21.457.107,13 kuna. Tuženik je 2. studenog 2017. podnio Zahtjev za potporu za mjeru IV.4. "Prerada proizvoda ribarstva i akvakulture" te je administrativnom obradom Zahtjeva za potporu u koju ulazi tehnička i ekonomska analiza Službe za analize u ribarstvu, Agencije za plaćanje u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju utvrđeno da su prihvatljivi troškovi umanjeni za iznose po stavkama u točki C. Priloga I. te Odluke zbog ne udovoljavanja odredbama Pravilnika. Ukupan iznos prihvatljivih troškova iznosi 21.457.107,13 kuna.

42. Uvidom u Izvještaj o provedenoj redovnoj kontroli od strane Upravljačkog tijela Ministarstva poljoprivrede, Klasa: 470-01/19-01/98, Urbroj: 525-13/0759-19-5 od 21. listopada 2019. potvrđeno je vođenje i postojanje financijske dokumentacije vezane za potporu. Sve operacije su evidentirane, provedene i istovjetne dokumentaciji na temelju koje je korisnik ostvario pravo na potporu.

43. Uvidom u Zahtjev za isplatu potpore po Natječaju za dodjelu potpore u okviru mjere IV.4. "Prerada proizvoda ribarstva i akvakulture" utvrđeno je kako je kao kontakt osoba u ime tuženika naveden Boris Nigojević.

44. Zastupnica po zakonu tužitelja Maržana Inga Jelavić je u svom iskazu navela kako poslovna suradnja stranaka postoji od travnja 2017. Suradnja stranaka da je uključivala tri paketa usluga. Prvi paket da se odnosi na prijavu za odobravanje nepovratnih sredstava Europske unije prema mjeri IV.4. za ribarstvo. Ta mjera da je odrađena i da je tuženik dobio nepovratna sredstva u iznosu od 7,5 milijuna kuna. Stranke da su za konzultantske usluge dogovorile fiksnu naknadu od 75.000,00 kuna plus 2% od potpore. Tuženiku da je izdan račun broj 15 kojeg je tuženik platio. Ta prijava je prema navodima zastupnice po zakonu tužitelja sadržavala provedbu javne nabave, izradu poslovnog plana, sve sukladno metodologiji za tu mjeru, kao i pribavljanje popratne dokumentacije, suradnju s Ministarstvom poljoprivrede tijekom obrade projekta. Drugi paket je trebao sadržavati provedbu te mjere koja je trebala biti realizirana do dobivanja uporabne dozvole pogodna odnosno puštanja pogona u funkciju. Međutim, tu mjeru tužitelj da nije radio. Treći paket usluga da se odnosio na dobivanje kredita za investiciju izgradnje i opremanja pogona za preradu morske ribe i upravo račun koji se odnosi na te usluge da je sporan. Naime, tužitelj da je tuženiku dao jedinstvenu ponudu za sva tri paketa mjera koja su sadržana u investicijskoj studiji, s tim da je svaki posebno specificiran. Ovaj treći paket čije plaćanje tužitelj zahtijeva u ovom postupku da se odnosi na izradu investicijske studije, obrasce prema bankama, suradnju sa bankama te suradnju sa projektantima koji su bili uključeni u izradu projektne dokumentacije koju je banka tražila kao i suradnju sa Ministarstvom poljoprivrede s obzirom na to da je sve trebalo biti usklađeno. Procjena investicije tuženika da je izvršena na dugotrajnu imovinu u iznosu od 21 milijuna kuna, a obrtna

sredstva da su iznosila 8 milijuna kuna, dakle ukupno 29 milijuna kuna za koje je tražena investicija od banke.

45. Ista je u svom iskazu navela kako se tužitelj obraćao većem broju banaka radi ishođenja kredita, međutim Erste bank d.d. i OTP banka d.d. da nisu htjele ni čuti za suradnju s njima jer tuženik u tom investicijskom projektu nije imao dovoljno kolateralu koji bi pokrili iznos kredita. PBZ d.d. je jedina banka koja je htjela preuzeti kreditiranje, međutim, uz nešto veću kamatnu stopu. PBZ d.d. je izašla u susret i krenulo se u pregovore vezano za realizaciju kredita i to prije nego je tuženik ishodio građevinsku dozvolu za izgradnju pogona, što je i u tom slučaju bilo povoljno, a druge banke nisu htjele prihvatiti. Međutim, banka nije htjela donijeti odluku o kreditu prije nego što su imali pisani stav od strane Ministarstva poljoprivrede za rok završetka natječaja. Po natječaju od strane Ministarstva poljoprivrede za ishođenje bespovratnih sredstava investicija je trebala biti dovršena do 30. studenog 2018. i banka je uvjetovala ishođenje sredstava za taj rok, što podrazumijeva da pogon bude u funkciji. Prema navodima zastupnice po zakonu tužitelja, banka je donijela odluku o prihvaćanju investicijske studije i odobrila je kredit na iznos od 21 milijuna kuna za izgradnju i opremanje pogodna, a za onih 8 milijuna kuna, koliko je još traženo za obrtna sredstva, stav banke je bio da će ih dobiti naknadno kad se dovrši investicija, a ta su sredstva trebala biti namjenska za nabavu sirovina, za puštanje i opremanje pogona u rad. Stav banke je taj da kad tuženik dobije bespovratna sredstva za ovu investiciju da će tim sredstvima biti vraćena glavnica kredita, odnosno da se umanjuje kredit. Kao razlog zbog kojeg je banka ustegnula 8 milijuna kuna je taj što se tuženik bavio veletrgovinom pa je stav banke bio taj da neće odmah isplatiti 8 milijuna kuna nego kasnije kako bi ta sredstva otišla namjenski za investiciju. Zastupnik po zakonu tuženika Mate Skender da je to sve znao jer su zajedno išli na sastanke u banci.

46. Nakon što je potpisan ugovor o kreditu tužitelj da je tuženiku ispostavio račun na iznos od 2% od realiziranog kredita. U vrijednost od tih 2% spada i izrada investicijske studije koja je složen posao jer je ovdje tuženik ulazio u novu djelatnost, iz trgovine u proizvodnju te je sve to trebalo opravdati i dokazati kapacitete, kao i da tuženik može obavljati obje djelatnosti. Ista je navela kako nije zaključen pisani ugovor nego da je tuženiku ispostavljena ponuda, a među strankama da nije bilo sporno što tužitelj ima odraditi u vezi radova, niti je bilo što sporno u vezi cijene koju tuženik treba platiti.

47. Zastupnik po zakonu tuženika Mate Skender je u svom iskazu naveo kako je tužitelj izradio elaborat radi povrata sredstava iz fonda mjere IV.4. proizvodi ribarstva tako da je on ishodio bespovratna sredstva od 7,5 milijuna kuna, što je maksimalan iznos koji se odobrava u odnosu na ostale firme iz tog projekta. Uobičajena provizija je 2% kod takvih poslova, koju uzimaju firme za ishođenje tih nepovratnih sredstva pa da je tako i tužitelju plaćeno 75.000,00 kuna. Isti je u svom iskazu naveo kako on smatra da je izrada investicijskog elaborata koja je korištena za nepovratna sredstva korištena i za dobivanje kredita prema banci pa da on smatra da je to jedan te isti elaborat. Dogovor sa zastupnicom po zakonu tužitelja da je bio da će tuženik dobiti kredit i od ESIF fondova, sa kamatom od 0,5%, međutim, taj elaborat da nije prošao, a je li napravljen od strane tužitelja da on ne zna. Isti je naveo kako mu je zastupnica po zakonu tužitelja obećala da će tuženik dobiti kredit od stranke PBZ banke d.d. u iznosu od 33 milijuna kuna, sa kamatom od 1,4-1,8% i da je ta kamata bila u svim bankama ista. Međutim, njemu da je odobren kredit u iznosu od 21 milijuna kuna i to

na temelju njegovog elaborata u banci. Isti je naveo kako on nema taj elaborat kod sebe nego da se isti nalazi u banci. Naime, kada je vidio da elaborat od 33 milijuna kuna neće proći on da je zajedno sa bankom napravio elaborat na iznos od 21 milijuna kuna, a banka damu je kazala da tako zatraženi kredit od 33 milijuna kuna neće nikada dobiti. Kao kolateral za taj kredit da su bila sredstva osigurana iz tvornice koja se trebala napraviti, sredstva iz fondova od 7,5 milijuna kuna koja tada još nije dobio, kao i tekuće poslovanje jer je imao trgovinu i distribuciju hrane s obzirom na to da mu je godišnji obrtaj bio oko 38 milijuna kuna, bez PDV-a.

48. Nadalje, zastupnik po zakonu tuženika je u svom iskazu naveo kako je točno da je on dobio račun od tužitelja nakon što mu je odobren kredit na iznos od 2% od iznosa kredita, međutim, on da je odmah odgovorio tužitelju dosta nespretno te da je kazao kako treba obračunati proviziju na 14 milijuna kuna, međutim, kasnije da se ispostavilo da taj elaborat nije kako treba. On da je od iznosa kredita od 21 milijuna kuna odbio iznos od 7,5 milijuna kuna na ime bespovratnih sredstava pa da je došao do iznosa od 14 milijuna kuna jer je smatrao da nije u redu da tužitelj dva puta dobije naknadu za ono što je odradio samo jedan put.

49. Isti je naveo kako je on odlazio na sastanke u banku sa predstavnicima tužitelja te da je uvijek bilo govora o 33 milijuna kuna te je isti naveo kako se ne može izjasniti o tome je li se govorilo i o obrtnim sredstvima. Isti je naveo da on nije dobio kredit od banke na ime tih obrtnih sredstava, a da je tužitelju odbio isplatiti račun jer njegova očekivanja nisu bila opravdana. On da s tužiteljem nije razgovarao o iznosu od 21 milijuna kuna kojeg je dobio od PBZ-.

50. Svjedok Boris Tomas, zaposlenik PBZ od travnja 2019., na radnom mjestu voditelja poslova s pravnim osobama, je u svom iskazu naveo kako mu je poznato trgovačko društvo Samsara d.o.o. jer je do kraja 2018. bio osobni bankar tog društva, odnosno radio je na poslovnom odnosu između banke i tog društva. Isti je naveo kako mu je poznato da je trgovačko društvo Samsara d.o.o. u tom vremenu gradilo tvornicu za preradu ribe. Isti je naveo kako mu je poznato da je tuženik imao projekt ulaganja u dugotrajnu imovinu, a taj elaborat da je izradilo trgovačko društvo Scala d.o.o. Na sastanke koji su se održavali vezano za investicije da su dolazili gospođa Inga, gospodin Skender i gospođa Matas koja je mu je bila nadređena. U elaboratu da je stajalo kako bi se trebao iskoristiti kredit od 30 milijuna kuna od kojeg iznosa je 20 milijuna kuna trebala iznositi izgradnja, a 10 milijuna kuna da su bila obrtna sredstva. Isti je naveo da je, koliko se on sjeća, za kolaterale bilo dano zemljište tvornice, a odobren je kredit samo za dugotrajnu imovinu, odnosno za izgradnju tvornice u iznosu od 21 milijuna kuna. Razlog tome zašto banka nije odobrila kredit za obrtna sredstva je to što banka u tom trenutku nije kreditirala obrtna sredstva na tako dugi period od 10 godina. Isti je naveo da je taj investicijski elaborat koji je trebao pomoći sa određenim podacima za odobrenje kredita uobičajeni elaborat koji sadrži izračun povrata ulaganja, s tim da je u tom elaboratu izvršno sve na temelju one računice od 30 milijuna kuna koliko je iznosio prvotni zahtjev. Nakon što je svjedoku predložen elaborat kojeg je izradio tužitelj, isti je naveo kako je to taj elaborat i da nije postojao niti jedan drugi elaborat osim ovog kojeg je izradio tužitelj. Isti je naveo i da je održano više sastanaka vezano za realizaciju projekta, na jednom ili dva sastanka da je bila gospođa Inga, a gospodin Skender da je dolazio jer je bio klijent banke.

51. Nadalje, svjedok je u svom iskazu naveo da je tuženik postavio zahtjev za obrtna sredstva, ali da mu kredit za to nije odobren jer je uobičajeno da se u pravilu obrtna sredstva odobravaju na rok od godine dana.

52. Svjedok Goran Batinić, direktor Razvojne agencije Split – Rast d.o.o., je u svom iskazu naveo kako je on u razdoblju od 2016. do 2018. bio zaposlenik tužitelja, zaposlen na pravnim poslovima, poslovima javne nabave, izrade projektnih prijava, izrade investicijskih studija, odnosno svih konzultantskih usluga koje je pružalo trgovačko društvo Scala d.o.o. U odnosu na početak poslovnog odnosa s tuženikom svjedok je naveo kako mu je poznato da je 2017. otvoren zadnji poziv za mjeru 44 iz programa ruralnog razvoja Ministarstva poljoprivrede za poslove proizvodnje i prerade ribe. Gospodin Mate Skender iz trgovačkog društva Samsara d.o.o. da se obratio tužitelju sa idejom izgradnje pogona ribe u Čaporicama pa da je zbog toga trebalo izraditi prijavu za realizaciju tih bespovratnih sredstava i realizaciju investicijskog kredita za cijelu tu investiciju prerade ribe. Istome da je predodčen paket usluga vezano za realizaciju tih sredstava na način da se te usluge odnose na tri faze i da je tužitelj započeo sa radom na realizaciji tog projekta što znači da je tuženik prihvatio sve tri faze.

53. Prema navodima svjedoka, prva faza se sastojala u prijavi projekta, skupljanju dokumentacije, ispunjavanju obrazaca, provedbe postupka javne nabave, komunikaciji sa projektantima jer je glavni projekt trebalo prilagoditi investiciji. Kad je to odrađeno projekt je prijavljen krajem 2017., a odluka o odabiru sredstava od strane Ministarstva poljoprivrede je donesena sredinom 2018. s tim da je projekt dobio 7,5 milijuna kuna nepovratnih sredstava. To je bio kraj prve faze projekta. Svjedok je u svom iskazu naveo kako tužitelj radi po standardiziranom načinu plaćanja, ponuda usluga da je u tri faze, s tim da je cijena za prvu fazu 75.000,00 kuna fiksno i 2% od osiguranih bespovratnih sredstava, ali da se ne može sjetiti odnosi li se tih 2% na ukupnu investiciju ili samo na bespovratna sredstva. Koliko je njemu poznato, te usluge su plaćene tužitelju od strane tuženika.

54. Isti je u svom iskazu nadalje naveo da se druga faza odnosi na izradu investicijske studije koja je potrebna kako bi se dobio kredit, a ista da obuhvaća izradu kompletnog poslovnog plana, opisani dio, financijski dio. Svjedok je naveo kako je ta druga faza u cijelosti određena. Međutim, investicijska studija da je imala više izmjena, a to je bila posljedica komunikacije s bankama. Kada se promjeni bilo koji iznos ili podatak, potrebno je prilagođavati cijelu studiju. Prema navodima svjedoka, radilo se o procjeni iznosa kredita, što znači onda izmjenu cijele studije. Svjedok je naveo kako su imali komunikaciju s više banaka iz razloga što je bio problem u kolateralu tuženika i djelatnosti kojom se tuženik bavi, a to je veletrgovina. U tom slučaju da su banke još opreznije. Konačno, PBZ da je pristao financirati projekt, ali uz veću kamatnu stopu i sa manjim iznosom od onoga koji je prvotno tražen. U početku je bio zahtjev za kredit u visini od 33 milijuna kuna, a ishoden je kredit od 21 milijuna kuna. Svjedok je naveo kako je direktorica tužitelja bila u stalnoj komunikaciji sa gospodinom Skenderom. Osim toga, svjedok je naveo i da je dogovor s PBZ-om bio da pusti još 8 milijuna kuna za obrtna sredstva kad pogon bude pušten u rad, odnosno kad dobije uporabnu dozvolu. Isto da je bio uvjet i Ministarstva poljoprivrede za puštanje bespovratnih sredstava od 7,5 milijuna kuna. Nakon što je ishoden uporabna dozvola i pogon pušten u rad, vrši se provjera investicije.

55. Svjedok Toni Budimir je u svom iskazu naveo kako je on bio zaposlenik tužitelja te da je isti radio na prijavi projekata i provedbi investicijskih projekata kao konzultant. Isti je naveo kako se tuženik javio u vezi prijave na mjeru IV. 4. Uprave za ribarstvo Ministarstva poljoprivrede radi izrade projekta za prijavu na tu mjeru, što znači da se priprema izrada i prijava dokumentacije za tu mjeru. Isti je naveo kako on ne zna kakva je dinamika plaćanja, ali da je uobičajeno da se čeka da klijent dobije potporu pa se vrši laćanje, st im da se usluga plaća na temelju postotka po realiziranoj investiciji. Za svakog klijenta postoje neki specifični uvjeti vezano za rabat, odgodu plaćanja i slično, ali obično to da bude 2% od iznosa investicije. Međutim, on da nije bio uključen u te tokove. Isti je naveo kako je njemu i ostalim zaposlenicima tužitelja bilo interesantno kako je gospodin Skender protumačio da se taj postotak od 2% računa od razlike između odobrenog iznosa kredita i iznosa bespovratnih sredstava. Zastupnik po zakonu tuženika je to napisao u mailu pa da su oni zaposlenici to komentirali.

56. Svjedokinja Ivana Matas, zaposlenica Privredne banke Zagreb d.d., je u svom iskazu navela kako je ona direktorica poslovnog centra za mala i srednja poduzeća te da joj je poznato da se gospodin Mate Skender obratio Privrednoj banci Zagreb d.d. sa zahtjevom za financiranje ulaganja u izgradnju i opremu pogona za preradu proizvoda ribarstva. Ona je na tim sastancima bila zajedno sa kolegom Borisom Tomasom te je ista navela kako joj je poznato da se tuženik obratio zahtjevom više banaka. Kada je došao u banku, Mate Skender je već imao investicijsku studiju izrađenu od strane tužitelja. Ta investicijska studija da je obvezna dokumentacija kod obavljanja investicijskih kredita i ista podliježe kontroli banke i predstavlja input za procjenu rizika. U istoj je potrebno kvalitetno pripremiti materijal na temelju kojeg se poduzimaju daljnji koraci. Investicijska studija koju je imao tuženik da je imala i podatke koji su vezani za potpore od strane fondova kao bespovratna sredstva. Isti je u svom iskazu navela kako je bilo više dogovora te da su na sastanke u banku dolazili gospođa Inga, gospodin Nigojević i gospodin Skender. Isti je navela da je kolateral bio upravo taj pogon, odnosno predmet financiranja. Isti je navela kako je traženo 10 milijuna kuna više u odnosu na iznos kredita koji je odobren. Međutim, u toj vazi da nije odobren taj iznos koji se odnosi na obrtna sredstva s obzirom na politiku banke i da su s tom činjenicom svi bili upoznati. Isti je navela da je bio dogovor da se iznos od 3 milijuna eura umani nakon što tuženik dobije bespovratna sredstva. Iznos od 10 milijuna kuna na ime obrtnih sredstava je trebao biti predložen tek nakon što se pogon stavi u funkciju, međutim, koliko joj je poznato, to nije realizirano jer je zbog problema s otplatom tuženik prebačen u odjel za naplatu potraživanja te da je to razlog zbog čega taj iznos na ime kredita za obrtna sredstva nije predložen, niti realiziran.

57. Svjedok Boris Nigojević je u svom iskazu naveo kako je on bio zaposlenik tuženika na radnom mjestu voditelj projekta, a neko vrijeme ranije da je radio i kod tužitelja na nekim projektima. Projekt ulaganja u izgradnju i opremanje pogona za preradu proizvoda ribarstva da je radilo trgovačko društvo Scala d.o.o., a on je kod tuženika imao funkciju vezano za ekonomske i tehničke poslove, što obuhvaća praćenje izgradnje i opremanja objekta, dostavu dokumentacije banci za isplatu kredita. Isti je naveo kako je najvažnija bala izrada zahtjeva za isplatu potpore Ministarstvu poljoprivrede. On da je odrađivao taj dio posla te da je pripremio kontrolu na objektu da se može vidjeti jesu li sredstva realizirana. Prema navodima svjedoka, ti poslovi su izrađeni kod tuženika, a tužitelj je izradio investicijski elaborat za ishođenje kredita. Isti je naveo da je tuženik, koliko mu je poznato, tražio kredit na više adresa,

međutim, da je na kraju odlučeno da će to biti PBZ. Procjena ukupnog projekta, uključujući i obrtna sredstva iznosila je 31 milijun kuna, a PBZ je odlučila prema kreditnoj sposobnosti da će tuženiku odobriti iznos od 21 milijuna kuna, koji pokriva trošak opremanja i izgradnju objekta. Međutim, svaki objekt mora imati i obrtna sredstva te da je od strane PBZ-a rečeno da će se obrtna sredstva rješavati nakon što objekt bude gotov i kad dobije uporabnu dozvolu. Gospodin Skender da je pristao a te uvjete i da je pušten kredit od 21 milijuna kuna, ali sukcesivno na temelju isplatne dokumentacije. Isti je naveo kako je iznos od 7,5 milijuna kuna kojeg je tuženik dobio na ime bespovratnih sredstava odmah uzela banka i da je tuženiku ostao iznos od 14 milijuna kuna. U vezi ishođenja kredita za obrtna sredstva svjedok je naveo kako je gospodin Skender na to pristao jer je računao da će se obrtna sredstva realizirati kasnije.

58. Uvidom u ponudu (list 135 spisa) koju je tužitelj poslao tuženiku, kao odgovor na upit tuženika vezano za ugovor za konzultantske usluge utvrđeno je da tužitelj obavještava tuženika da nisu potpisali nikakav ugovor jer te troškove nije trebalo prijavljivati u okviru natječaja PM IV.4. odnosno za njih nije trebalo provoditi proceduru javne nabave. Tuženik je tim e-mailom obaviješten da je na sastanku 21. travnja 2017. dogovorio s tužiteljem tri vrste konzultantskih usluga i naknade. Prva faza se odnosi na prijavu projekta te naknada iznosi 10.000,00 EUR-a + 2% od potpore, druga faza se odnosi na provedbu projekta i iznosi 2% od ulaganja, a treća faza se odnosi na kredit i iznosi 2% od kredita.

59. Uvidom u e-mail korespondenciju stranaka utvrđeno je kako je zastupnik po zakonu tuženika Mate Skender, nakon što je zaprimio račun broj 22/1/2 od 12. rujna 2018., obavijestio tužitelja da nije zadovoljan dinamikom oko navedenog posla te navodi da mu je tužitelj obećao kredit u visini od 33.000.000,00 kuna, sa kamatnom stopom od 0,50. Isti je naveo da će tužitelja uredno platiti za njegov angažman, međutim, tuženik smatra kako od iznosa odobrenog kredita u visini od 21.501.024,00 kuna treba oduzeti iznos potpore od 7.500.000,00 kuna jer će taj iznos odmah biti proslijeđen banci za zatvaranje glavnice, pa da bi u tom slučaju tužitelju propadalo 2% od 14.000.000,00 kuna.

60. Zastupnica po zakonu tužitelja Maržana Inga Jelavić je e-mailom od 3. listopada 2018. odgovorila tuženiku na taj e-mail te je istom pojasnila da je između stranaka dogovoreno plaćanje naknade u visini od 2% od odobrenog kredita pa kako je tuženiku odobren kredit od 21.501.024,00 kuna, tužitelju da pripada 2% od tog iznosa (430.020,48 kuna), uvećano za PDV, odnosno upravo onoliko koliko tužitelj potražuje na temelju računa broj 22/1/2 od 12. rujna 2018.

61. Po ocjeni ovog suda, na temelju svih izvedenih dokaza, utvrđeno je kako su tužitelj i tuženik sklopili ugovor o pružanju konzultantskih usluga na temelju kojeg ugovora se tužitelj obvezao tuženiku pružiti konzultantske usluge koje su se sastojale u prijavi projekta, provedbi projekta i sudjelovanju u pregovorima s bankama vezano za odobrenje kredita tuženiku kojim bi isti trebao financirati izgradnju i opremanje pogona za preradu ribe. Zaključak je ovog suda da je upravo tužitelj izradio elaborat koji je poslužio kao temelj za odobrenje kredita od strane Privredne banke Zagreb d.d. Naime, svjedoci Boris Tomas i Ivana Matas, zaposlenici banke, u svojim iskazima su detaljno naveli da je jedini elaborat koji je korišten prilikom obrade kreditnog zahtjeva bio elaborat kojeg je za tuženika izradio tužitelj. Navodi tuženika o tome da je on sam

pregovarao s bankom vezano za odobrenje kredita nisu točni jer iz svih dokaza koji su provedeni tijekom postupka (iskazi svjedoka i e-mail korespondencija) jasno proizlazi da je upravo tužitelj bio taj koji je sudjelovao u procesu odobrenja kredita tuženiku. Naime, tuženik je zahtjeve za kredit podnio kod više banka, a jedino Privredna banka Zagreb d.d. je pristala kreditirati tuženika, međutim, ne pod onim uvjetima koje je tuženik tražio iz razloga što je tuženik imao neodgovarajući kolateral za onaj iznos kojeg je prvotno od banke tražio. Iz tog razloga tuženiku je odobren iznos kredita od 21.501.024,00 kuna, umjesto zatraženih 30ak milijuna kuna. Tuženik je tijekom postupka problematizirao to što mu nije odobren iznos kredita za obrtna sredstva. Međutim, iz iskaza zaposlenika banke Ivane Matas i Borisa Tomasa proizlazi da tuženiku kredit za obrtna sredstva nije mogao biti odobren prilikom odobravanja iznosa za izgradnju i opremanje pogona jer je politika banke takva da se iznos za obrtna sredstva u pravilu odobrava na kraći rok te je taj iznos tuženiku trebao biti odobren nakon što pogon bude pušten u rad, odnosno nakon što dobije sve potrebne dozvole za rad.

62. Naime, i zastupnik po zakonu tuženika Mate Skender je u e-mailu kojeg je poslao tuženiku nakon što je zaprimio račun jasno naveo da je svjestan kako je dužan tužitelju platiti naknadu za pružene konzultantske usluge, međutim, kao osnovicu za izračun naknade je isti uzeo iznos od 14.000.000,00 kuna umjesto iznosa stvarno odobrenog kredita. Naime, po ocjeni ovog suda, prava namjera stranaka prilikom zaključenja ugovora o pružanju konzultantskih usluga je bila ta da tuženik tužitelju plati naknadu koja će predstavljati 2% od iznosa odobrenog kredita, a ne 2% od iznosa kredita koji je umanjen za iznos potpore koja je tuženiku isplaćena. Navedeno proizlazi iz ponude koja je putem e-maila poslana tuženiku, a koju ponudu je tuženik nedvojbeno prihvatio.

63. Dakle, kako je tuženiku posredstvom konzultantskih usluga koje mu je pružio tužitelj odobren iznos kredita od 21.501.024,00 kuna, tuženik je dužan tužitelju platiti ugovorenu naknadu od 2%, uvećano za PDV od 25%, odnosno 537.525,35 kuna (71.341,87 EUR-a), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje su tekle na taj iznos od dospijeća (12. listopada 2018.) pa do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom.

64. S obzirom na to da je tijekom ovog postupka nad tuženikom otvoren stečajni postupak, a da je tužitelj tražbinu koja je predmet ovog postupka prijavio u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom, kao i da je tražbina tužitelja osporena u stečajnom postupku, sukladno članku 266. stavak 1. SZ-a, trebalo je utvrditi da je osnovana tražbina tužitelja u iznosu od 105.025,03 EUR-a kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom kao stečajnim dužnikom pred Trgovačkim sudom u Splitu, poslovni broj St-316/2023. Naime, tuženik nije tijekom postupka osporavao obračun kamata.

65. Tužitelj je postavio zahtjev i za naknadu troškova parničnog postupka.

66. Kako je tužitelj u cijelosti uspio sa tužbenim zahtjevom, odluka o troškovima postupka donesena je sukladno odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a kojom je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i njezinu umještaču nadoknaditi troškove izazvane vođenjem postupka, u svezi s odredbama članaka 164. stavak 1. ZPP-a i 155. stavak 1. ZPP-a.

67. Odredbom članka 164. stavak 1. ZPP-a propisano je da o naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke, bez raspravljanja, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi da je stranka dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu.

68. Odredbom članka 155. stavak 1. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima ovoga Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu.

69. Po ocjeni ovog suda, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora, tužitelju je valjalo priznati 790 bodova zastupanje na ročištima koja su održana 13. listopada 2020., 21. listopada 2021., 5. travnja 2022., 28. lipnja 2022., 18. listopada 2022., 5. prosinca 2022. i 4. rujna 2025. (Tbr. 9.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/2023. – dalje: Tarife), u svezi s Tbr. 7.1. Tarife), 50 bodova za zastupanje na ročištu koje je održano 4. travnja 2024. (Tbr. 9.5. Tarife) kao i trošak sastavljanja četiri obrazložena podneska (Tbr. 8.1. Tarife) u visini od po 790 bodova. Dakle, tužitelju je valjalo priznati ukupno 8.740 bodova. Kako vrijednost boda iznosi 2,00 eura (Tbr. 54. Tarife), tužitelju je valjalo priznati ukupno 17.480,00 EUR-a, uvećano za 25% PDV-a (4.370,00 EUR-a), odnosno sveukupno 21.850,00 EUR-a.

70. Pored tog iznosa tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe za presudu u visini od 663,61 EUR-a, sukladno Uredbi o tarifi sudskih pristojbi (Tar.br. 2. stavak 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/2023.) te trošak priznat rješenjem o ovrsi u iznosu od 1.668,00 EUR-a.

71. Dakle, tužitelju je valjalo priznati ukupan trošak postupka u iznosu od 24.181,61 EUR-a.

72. Tužitelju je na dosuđeni trošak postupka u iznosu od 24.181,61 EUR-a priznata i zakonska zatezna kamata koje teče na taj iznos od donošenja ove presude (14. listopada 2025.) pa do isplate, sukladno odredbi članka 151. stavak 3. ZPP-a, po stopi određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a za ostale odnose.

73. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom II. izreke ove presude.

74. Zahtjev tužitelja za naknadu više zatraženih troškova postupka u iznosu od 10.896,45 EUR-a zajedno sa zakonskim zateznim kamatama odbijen je kao neosnovan. Naime, tužitelju je priznat javnobilježnički trošak koji je određen rješenjem o ovrsi te istom nisu dosuđeni predvidivi troškovi jer ti troškovi tužitelju nisu nastali. Tužitelju nije priznat trošak zastupanja na ročištu od 7. srpnja 2020. jer je o zahtjevu tužitelja za naknadu tih troškova već odlučeno tijekom postupka posebnim rješenjem, dok je tužitelju za zastupanje na ročištu koje je održano 4. travnja 2024. dosuđeno 50 bodova umjesto zatraženih 790 bodova jer je to ročište odgođeno prije početka raspravljanja. Osim toga, tužitelju nisu priznati niti oni podnesci u kojima obavještava sud o tome da su nastupili razlozi za utvrđenje prekida postupka i kojima predlaže

nastavak postupka jer se ne radi o podnescima koji bi spadali u kategoriju obrazloženih podnesaka.

75. Stoga, odlučeno je kao pod točkom III. izreke ove presude.

U Splitu 14. listopada 2025.

Sutkinja
Rajana Buljan

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dostaviti:

- tužitelju po punomoćniku Josipu Paiću, odvjetniku u Splitu
- tuženiku po stečajnom upravitelju Milanu Macuri
- u spis

Broj zapisa: **9-3087d-e48dc**

Kontrolni broj: **042f3-e96a0-6a74f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RAJANA BULJAN, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.